

РЕШЕНИЕ

№ 6045

гр. София, 04.11.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 41 състав,
в публично заседание на 22.10.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Луиза Христова

при участието на секретаря Мариана Велева и при участието на прокурора Кирил Димитров, като разгледа дело номер **9088** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по искова молба от сдружение с нестопанска цел „Българска търговско-промишлена палата“ със седалище в [населено място] чрез адв. Г., по чл. 203 и сл. от АПК във връзка с чл.1, ал.1 от ЗОДОВ срещу Агенция по заетостта за присъждане на обезщетение за имуществени вреди в размер на 403 308,08лв. Вредите са претърпени от акт по чл. 73 от ЗУСЕСИФ, обективиран в писмо рег. № 20-00-91#3 от 18.02.2016г. и писмо рег. № 20-00-91#4 от 10.03.2016г. на главния директор на ГД „ЕФМП“ при Агенция по заетостта и ръководител на договарящия орган по оперативна програма „Развитие на човешките ресурси“ 2007-2013г., с които са определени финансови корекции по договор с ищеца № BG051PO001-2.1.07 от 23.10.2009г. Писмата са обявени за незаконосъобразни с влязло в сила решение на АССГ по адм. дело № 14154/2017г. Вследствие на незаконосъобразния акт на ищеца, са причинени посочените имуществени вреди под формата на претърпени загуби от посочените корекции, които сдружението е внесло по сметка на ответника с платежно нареждане от 21.03.2016г. и които ответника не му е възстановил след влизане в сила на посоченото съдебно решение и получената покана за връщане на сумата. Искът е съединен с претенция за лихва, считано от датата на влизане в сила на съдебното решение, с което е отменен незаконосъобразния административен акт – 08.07.2019г., до датата на подаване на исковата молба – 15.09.2020г. в размер на 48 849лв., както и с претенция за законната лихва върху сумата от датата на

завеждане на исковата молба до окончателното плащане.

В исковата молба ищецът твърди, че е бенефициент по договор № BG051PO001-2.1.07 от 12.10.2009г. по процедура за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по Оперативна програма „Развитие на човешките ресурси“ за период 2007-2013 по проект „Повишаване на обществената нетърпимост към неформалната икономика при трудоправните и осигурителните отношения и превантивни действия за ограничаването ѝ“. След надлежно изпълнение на задълженията си по този договор с писма рег. № 20-09-91#3 и 4, съответно от 18.02.2016г. и 10.03.2016г. ищецът е уведомен за извършена корекция на верифицираните разходи по сключения договор и е поканен да възстанови средства в размер на общо на 403 308.08 лева. Същите са внесени по бюджета на ответника с платежно нареждане от 21.03.2016г. В исковата молба се сочи още, че във връзка с наложените финансови корекции ищецът е оспорил същите пред съда, като с влязло в сила на 08.07.2019г. решение № 2191/02.04.2018г., постановено по адм. дело № 14154/2017 г., Административен съд – София град /АССГ/ е приел, че писмата представляват индивидуални административни актове, както ги е отменил като незаконосъобразни. Ищецът счита, че в резултат именно на тези незаконосъобразни актове имуществото на дружеството е намаляло с 403 308.08 лева, платени по сметка на Агенцията по заетостта, която сума представлява и настъпила за ищеца имуществена вреда в пряка и непосредствена връзка с отменените актове. Ищецът е поканил ответника да му възстанови сумата с покани от 13.08.2019г. и 19.05.2020г., което до момента не е сторено. Поради това претендира от съда да осъди ответника да му заплати посочената сума, ведно с лихвата върху нея от 08.07.2019г. до завеждане на исковата молба на 15.09.2020г. и от тази дата до окончателното изплащане, както и направените по делото съдебно разноски. Подробни съображения се излагат в писмена защита по съществуващото на спора.

Ответникът – АГЕНЦИЯ ПО ЗАЕТОСТТА - редовно призован, в отговор на исковата молба от 20.10.2020г., оспорва иска по основание и размер и моли същият да бъде отхвърлен като неоснователен, тъй като претендираните вреди не произтичат от административна дейност, а от сключен между страните административен договор. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Подробни съображения развива в писмени бележки по съществуващото на спора, в които за първи път прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар на пълномощника на ищеца. Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА моли съда да уважи исковата молба като основателна.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени, събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка: Не е спорно по делото между страните, че сдружение с нестопанска цел „Българска търговско-промишлена палата“ е бенефициент по договор № BG051PO001-2.1.07 от 12.10.2009г. по процедура за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по Оперативна програма „Развитие на човешките ресурси“ за период 2007-2013 по проект „Повишаване на обществената нетърпимост към неформалната икономика при трудоправните и осигурителните отношения и превантивни действия за ограничаването ѝ“. С писмо рег. № 20-09-91#3 от 18.02.2016г. на главен директор на ГД „ЕФМП“ и ръководител на Договарящия орган ищецът е уведомен за корекции на верифицирани разходи, както и му е указано, че на основание чл. 4.8 от сключения договор за безвъзмездна финансова помощ, бенефициентът следва да ги възстанови. С

последващо писмо рег. № 20-09-91#4 от 10.03.2016г. бенефициентът е уведомен, че следва да възстанови средствата в размер на 403 308.08 лева чрез превод по банковата сметка на Агенция по заетостта в БНБ – С. в срок до 5 работни дни от получаването на искането. Видно от платежно нареждане от 21.03.2016г. ищецът е превел сумата по сметката на ответника.

С жалба от 31.03.2016 г. ищецът е обжалвал писмо рег. № 20-09-91#3 от 18.02.2016г. и писмо рег. № 20-09-91#4 от 10.03.2016г. на главен директор на ГД „ЕФМП“ и ръководител на Договарящия орган пред съда, като е образувано адм. дело № 14154/2017 г. по описа на АССГ. С влязло в сила решение № 2191/02.04.2018 г. АССГ е отменил акт по чл. 73, ал.1 от ЗУСЕСИФ, обективиран в посочените писма, като незаконосъобразен.

Горните обстоятелства се установяват от приложените по делото писмени доказателства и от изслушаната съдебно-счетоводна експертиза, според която общият размер на наложената на ищеца финансова корекция е 403 308,08лв., като сумата е постъпила при ответника на 22.03.2016г., осчетоводена е от него по дебитна сметка 444-вземания по съдебни спорове с основание платени на Агенция по заетостта – одит от ИА „Одит на средствата от ЕС“ при МФ. Размерът на лихвата за забава върху посочената сума за периода от 08.07.2019г. до 15.09.2020г. вкл. е 48 845,09лв.

При така установените факти, съдът достига до следните правни изводи:

Предявеният иск е процесуално допустим, като подаден от лице, което има правен интерес от водене на настоящото производство и по смисъла на чл. 204, ал. 1 от АПК, а ответникът е пасивно легитимирана страна по претенцията. Разгледан по същество, искът е основателен по следните съображения:

За да възникне правото на обезщетение по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ и да бъде ангажирана отговорността на ответника е необходимо ищецът да докаже кумулативното осъществяване на следните елементи на фактическия състав: настъпила вреда в правната сфера на ищеца, която включва реално причинени щети и пропуснати ползи, незаконосъобразен акт, незаконосъобразно действие и/или бездействие на орган или длъжностно лице на държавата или общината, вредата трябва да е настъпила в резултат на незаконосъобразния акт, незаконосъобразно действие или бездействие на орган или длъжностно лице на държавата, вредата да е настъпила при или по повод изпълнение на административна дейност и пряка и непосредствена причинна връзка между незаконосъобразния акт, незаконосъобразното действие и бездействие и настъпилата вреда. Действително, в процесния случай от приетите по делото писмени доказателства се установява, че писмо рег. № 20-09-91#3 от 18.02.2016г. и писмо рег. № 20-09-91#4 от 10.03.2016г. на главен директор на ГД „ЕФМП“ и ръководител на Договарящия орган са били отменени. Следователно наличие е първата предпоставка: незаконосъобразен административен акт, който е отменен с влязло в сила съдебно решение.

Налице е и втората предпоставка – настъпила вреда в патримониума на ищеца в размер на 403 308,08лв., представляваща наложената му от ответника финансова корекция, която ищецът е възстановил на 22.03.2016г. Корекциите на разходи по сключения договор са претърпени именно от отменените писма, имащи характера на акт по чл. 73, ал. 1 от Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове. По така представеното платежно нареждане ищецът е претърпял вреди, изразяващи се във възстановените средства по сметка на Агенция по заетостта.

Относно третата предпоставка - пряка и непосредствена причинна връзка между претърпяната имуществена вреда и отменения като незаконосъобразен административен акт, същата се преценява от съда за всеки конкретен случай. „Преки“, по смисъла на приложимата норма на ЗОДОВ, са тези вреди, които са нормално настъпваща и необходима последица от вредоносния резултат, а „непосредствени“ са тези, които са настъпили по време и място, следващо противоположния резултат. Безспорно от събраните по делото доказателства се установява, че претърпяната вреда в размер на 403 308,08лв. е в пряка и непосредствена причинна връзка с отменените като незаконосъобразни писмо рег. № 20-09-91#3 от 18.02.2016г. и писмо рег. № 20-09-91#4 от 10.03.2016г. на главен директор на ГД „ЕФМП“ и ръководител на Договарящия орган. Регламентираната отговорност по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ е пълна, защото е за всички претърпени вреди, които съгласно чл. 4 от ЗОДОВ са в причинна връзка с незаконосъобразните актове. В процесния случай се доказва, че претърпените вреди, изразяващи се във възстановени средства общо в размер на 403 308,08лв, представляващи корекция на верифицирани разходи по договор № BG051PO001-2.1.07 от 12.10.2009г., са претърпени именно от отменените писма, имащи характер на акт по чл. 73, ал. 1 от Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове /ЗУСЕСИФ/. Именно с тези писма се определя по основание и размер финансовата корекция, която е дължима по силата на сключения между страните административен договор по чл. 37, ал. 3 от ЗУСЕСИФ и която ищецът е възстановил. В този смисъл решение №10684 от 09.07.2019г. на ВАС, III отд-е по адм. дело № 4612/2019г.

Предвид гореизложеното настоящият съдебен състав намира, че за ищеца е възникнало субективното право да претендира обезщетение за имуществени вреди, причинени от незаконосъобразен административен акт и предявената от него искова претенция за присъждане на обезщетение за претърпени имуществени вреди, се явява основателна. Върху размера на обезщетението се дължи и законна лихва като съгласно т. 4 на ТР № 3 от 22.04.2005 г. по ТД № 3/2004 г. на ОСГК на ВКС, началният момент от който лихвата за забава може да се претендира е датата, на която е влязло в сила решението, с което се отменя унищоженият акт. В конкретния случай, тази дата е датата на влизане в сила на решението на АССГ, а именно - 08.07.2019 г. Лихвата до 15.09.2020г. вкл. е в размер на 48 845,09лв., като на ищеца следва да се присъди и лихвата след тази дата до окончателното изплащане на сумата. Предвид изхода на делото и направеното искане за присъждане на разноски от процесуалния представител на ищеца, такива следва да му бъдат присъдени в размер на 10лв. държавна такса, 400 лв. възнаграждение на вещо лице и 11 515,39лв. адвокатско възнаграждение, платено по банков път съгласно преводно нареждане на л.126. Неоснователно се явява искането на ответника за намаляване на това възнаграждение, тъй като е направено след приключване на устните състезания. Съгласно чл. 78, ал. 5 ГПК съдът, по искане на насрещната страна, може да присъди по-нисък размер от заплатеното възнаграждение, съобразно действителната правна и фактическа сложност на делото, но не по-малко от минимално определения размер съобразно Закона за адвокатурата. Искането за намаляване на подлежащите на репарирание разноски по делото се прави независимо от становището на страната по същество на спора и е евентуално, при положение, че съдът не възприеме нейната правна теза. Процесуалното действие следва да бъде извършено до приключване на устните състезания в съответната инстанция. В случая такова искане до приключване

на устните състезания на 22.10.2020г. ответникът не е направил, а претенция в този смисъл е формулирана едва в писмените бележки, представени на 29.10.2020г. Приключването на устните състезания в съответната инстанция е крайният момент, до който могат да се правят искания във връзка с разноските. Процесуалният пропуск да се направи възражение по чл. 78, ал. 5 ГПК до приключване на устните състезания не може да бъде отстранен на по-късен етап. Пропускането на срока погасява правото на страната да прави искане за присъждане на разноски или да възрази за прекомерност на заплатеното възнаграждение. В този смисъл ОПРЕДЕЛЕНИЕ № 4946 ОТ 17.04.2018 Г. ПО АДМ. Д. № 8552/2017 Г., 5 ЧЛ. С-В НА ВАС.

Водим от горното Административен съд - София-град, 41-ви състав

РЕШИ:

ОСЪЖДА АГЕНЦИЯ ПО ЗАЕТОСТТА да заплати на сдружение с нестопанска цел „Българска търговско-промишлена палата“ обезщетение за имуществени вреди в размер на 403 308,08лв., претърпени от акт по чл. 73 от ЗУСЕСИФ, обективиран в писмо рег. № 20-00-91#3 от 18.02.2016г. и писмо рег. № 20-00-91#4 от 10.03.2016г. на главния директор на ГД „ЕФМП“ при Агенция по заетостта и ръководител на договарящия орган по оперативна програма „Развитие на човешките ресурси“ 2007-2013г. ведно с лихвата за забава върху посочената сума от датата на влизане в сила на съдебното решение, с което е отменен незаконосъобразния административен акт – 08.07.2019г., до датата на подаване на исковата молба – 15.09.2020г. в размер на 48 845,09 лв., както и със законната лихва върху сумата след датата на завеждане на исковата молба до окончателното плащане.

ОСЪЖДА АГЕНЦИЯ ПО ЗАЕТОСТТА да заплати на сдружение с нестопанска цел „Българска търговско-промишлена палата“ сумата в размер на 11 925,39 лева, представляваща разноски по делото.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС на РБ в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

СЪДИЯ: